

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

NA MATKĘ BOSKĄ GROMNICZNA

Kto w drugim dniu lutego przekroczy progę świątyni naszych, tego źrenice rozraduje widok nieczesto tam spotykany. Jakby zjawia świetlana zeszła z obłoków i gore. Gore płomieniami kroci świec, jaśnieje od nich każda twarz cały kościół skapany w ich blasku. Każdy trzyma świecę zapaloną w dłoni i w głębi ducha rozważa piękne święto gromnic.

Drżąc, pełgają i chwieją się maleńkie, migotliwe płomyki. Zastłuchane, rzekłbyś i rozradowane, że przez usta kapłana cały Kościół dziś ich chwale śpiewa.

Płynie radosną falą śpiew i ukazuje zdumionym oczom ten pierwszy świt zorzany, kiedy na sknienie Stwórcy — zajaśniały na błękitach złote ognie gwiazd. Wyfrunęły z nieodgadnionych wyżyn i zabłyły pod sklepieniem niebios, jak gromnice boże...

...Jedna tylko z gwiazd orszaku zagasiła, zastygła...

Była to ziemia. Lecz na umarłą ziemię skinał Pan i tarnęły nia wichry i fale, rozrywają skorupę martwoży. Z gleby czarnej, pod twórczą ręką Bożą, wyniknęły jasne, barwne, cudne i wonne, niezliczone legie kwiatów.

Uśmiechnęły się do słońca, pochylili główki swoje przed gwiazdkami w ciche noce księżycowe i szepnęły do nich: „Piękniejsze będziemy!”

Wówczas na legie kwiatów legiony pszczołek posłał Pan, aby zebrały najstaranniej wszystko, co najdelikatniejsze go, najmilszego zawarło w sobie serce kwiatu.

Uczyniły to i przelały w pachnące kruże wosku. I wtedy ręka ludzka tworzy poświęconą Bogu świecę woskową — gromnicę.

I zagasi serce ziemi, w sercu kwiatu oczyszczone znów płonie, goręje jak gwiazda...

Bo to gwiazda żywa, gwiazda myśląca i zdolna do ukochania Boga — serce ludzkie.

Rozżarzyły się, lecz niebawem zgasty. I mrok czarny zamroczył ludzkość całą. Naówczas Wszchemocny a Litości wy Pan z przerosłej grzechami, czarnej gleby dusz ludzkich postanowił wybrać co najczystsze soki...

I posłał Kwiat Wybrany... Kwiat ten cudny, Kwiat dziewiczy, za puścił korzonki swoje w Nazarecie. Rósł, zakwitał coraz wspanialej. W Sercu

swem oczyszczał zbrukane soki rodu ludzkiego i gromadził je. Aż z Jego Serca i korony wonnej wybrano je jak wosk przezczysty, pszczelny, wonny i przelano je w wszystkie w te Świece przelano, gromem Bóstwa zapaloną — w Człowieczeństwo Chrystusowe.

I w domu Marij Nazaretanki młde zapłonęła Panu ta najpierwsza Gromnica

Ludzkości. Potem zajaśniała w Betlejemie i świątyni jerozolimskiej.

Wziął ją w ramiona Symeon, starzec natchniony „a weseląc się w duchu, mówił: „Teraz już Panie służy swojego puścić w pokoju!”

A po nim wszystkie pokolenia katolickiego ludu, umierając, biorą do ręki symbol Chrystusa — Gromnicę woskową, a do serca Jego Ciało. I jak Symeon odchodzi z pokoju, nie lekając się gromów Sądu Bożego.

czu wśród tłumy przechodniów... Czy zostanie po nich choć wspomnienie?

Jedynie w swoim rodzaju były te chwile wzruszeń i zespoleń serc...

Czy nieustanny przyływ i odpływ czasu nie zmyje ich z pamięci, jak fala zmywa ślad stopy dziecka z piasku nad brzegiem morza?

Bo życie usuwa w niepamięć, zaciera, przemienia, unicestwia wszystko.

Czy „Przyjacielska Wycieczka” Katolików Francuskich do Polski miała być tylko wakacyjną rozrywką i niczem więcej.

Matka Boska Gromniczna.

Mal. Stachiewicz.

Wotum katolików francuskich dla Matki Boskiej na Jasnej Górze.

Wspaniałe echo „Przyjacielskiej Wycieczki” Katolików Francuskich do Polski w sierpniu r. z.

Wycieczka katolików francuskich, która bawiła w Polsce w lecie 1933 roku przez dwa tygodnie, zwiedziła Górny Śląsk, Kraków, Zakopane, Częstochowę, Warszawę, Toruń, Gdynię i Poznań. Wycieczka znalazła bardzo sympatyczne przyjęcie w prasie polskiej i szczególnie gorący oddźwięk w prasie francuskiej. Pisma paryskie, jak: „La Croix”, „L'Aube”, „Journal”, „Les Amities Catholiques Françaises” i prowincjonalne, jak: „Journal de Rouen”, „Journal du Midi”, „Courier de Pas-de-Calais”, „Grand Illustré Catholique”, „Les Amis de la Pologne”, zamieściły szereg artykułów, omawiających pobyt Francuzów w Polsce. „Mamy oczy i serca wypełnione Polską”, pisze jeden z dziennikarzy francuskich, streszczając swe wrażenia z Polski. Ale też Polska zgotowała Francuzom bardzo serdeczne i gorące przyjęcie. Poczynając od najwyższych dostojników Kościoła, władz państwowych i zarządów miast, a kończąc na szeroki masach ludu polskiego, witającego owacyjnie spotykaną wycieczkę francuską, wszyscy przyczynili się do wytworzenia prawdziwej łącz-

ności duchowej między nami a zaprzyjaźnionym narodem francuskim. Związały się nici przyjaźni między przedstawicielami różnych stanów i zawodów, której następstwem jest ożywiona korespondencja i wymiana zdań odnośnie różnych kwestji.

Kulminacyjnym punktem pobytu wycieczki w Polsce było święto 15 sierpnia na Jasnej Górze, gdy po raz pierwszy pielgrzymka narodowo-francuska brała oficjalny udział w uroczystościach. Obecnie, za pośrednictwem p. Chlapowskiego, ambasadora polskiego w Paryżu, nadeszło do Polski wotum, ofiarowane przez uczestników wycieczki francuskiej, a mające być umieszczone w kaplicy Cudownego Obrazu na Jasnej Górze. Wotum artystyczne w srebrze wytłaczane, zawierające emblematy narodowe i religijne Polski i Francji, było wystawione przez tydzień ubiegły w oknie księgarni Gebethnera i Wolfa w Warszawie. Dziś zaś, w dniu 2 lutego r. b., specjalna delegacja przywiezie je do Częstochowy i wręczy Przewielebnemu O. Generalowi

Przeddzieckiemu dla zawieszania w Kaplicy Cudownego Obrazu.

Od O. Dassonville T. J. otrzymujemy nasępujący list:

Oto garstka ludzi: 80 Francuzów obojga płci, uczestników „Przyjacielskiej Wycieczki”, co chwila niknących z przed o-

Przyjacie! Bracia- Gospodarze nasi! Nie! Takiej myśli nawet nie dopuszczamy.

Historja szybko potoczyła się przez owe dzielące już nas pięć miesięcy; zaznaczyła się i wypadkami doniosłego znaczenia i oznakami wzajemnego zbliżenia ludów.

Przyrzekliśmy wam wierność i dotrzyaliśmy przyrzeczenia. Powiedzieliśmy wam tak: „naszem staramiem będzie, żeby Francaja poznała was lepiej, teraz zwłaszcza gdyśmy poznali się tak dobrze”. I zrobiliśmy jakośmy rzekli. I nie ustaniem na tej drodze w pracy.

I więcej jeszcze: tyłemśy naopowiadaliśmy o was na wszystkie strony Francji, że ma my zbudzenie, jakobyśmy na was zatrzymali bieg czasu; a opowiadając przeżywalismy na nowo nasze spotkania i nasze wspomnienia i ugruntowaliśmy je na zawsze w sercach naszych.

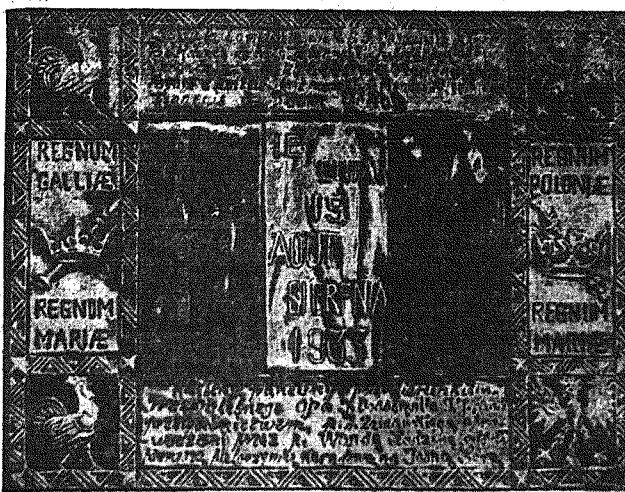
Przeżywam owe wspomnienia. Pada właśnie śnieg, rozciągając krajobraz zimowy za oknami mego pokoju. Śnieg przy krywa ziemię jednolitą szatą, ułatwiając wyobraźni przeniesienie się na ziemię polską. Żyję znowu w wami, jak w owych dniach waszej wspaniałej gościnności.

Czy pamiętacie, jak czuliśmy się szczęśliwi w wzajemnego poznania, od tak dawna oczekiwanego? I o tem wszystkim, cośmy mieli sobie do powiedzenia, z uczuciem krótkich chwil, wyznaczonych nam, z których ani jednej nie należało tracić?

Mówiliśmy wówczas, — a echo słów naszych odbija się teraz jeszcze z łamów, tak życzliwie pomocnej dla naszej przyjaźni prasy polskiej, — mówiliśmy wówczas: „wzajemnej miłości chrześcijańskiej są najpewniejszą rękojmią przyjaźni obu naszych narodów, a gdym przekładał wam cele „Przyjacielskich Wycieczek” i odpowiadałście mi: „słowa wasze budzą w sercach polskich uczucie szczerzej przyjaźni, oparte na najtrwałszym fundamencie, na fundamencie myśli religijnej”. Rozumieliśmy się dobrze.

Posyłamy wam pamiętkę, która niech będzie jeszcze jednym dowodem naszej przyjaźni. Wiem, że przyjmiecie ją z wdzięcznym sercem.

Dzień 15 sierpnia w Częstochowie był szczytem, na któryśmy weszli w tryum-

Wotum, ofiarowane dla cudownej kaplicy Jasnogórskiej przez uczestników pierwszej wycieczki katolików francuskich do Polski.

fajnym pochodzie, utorowanym nam przez was. Upiór Matki Bożej i Jej Syna, nasz jedyny Brata, zjednoczyliśmy się z waszym narodem jakby w jedną rodzinę...

To też w Częstochowie chcemy złożyć niezniszczalną pamiątkę naszej i was gościnności i naszych braterskich uczuć dla narodu polskiego, tak umiłowanego przez Najświętszą Matkę Bożą.

Ileokroć znajdziecie się na Jasnej Górze, będziecie mogli ją oglądać zawieszoną — za łaskawym zezwoleniem Przewielebnego Ojca Generała — na ścianie waszej drogiej świątyni. Odrzuć ją rozpoznacie w trzech barwach sztantaru francuskiego, niesionego w pochodach na czele naszej garstki, któraśie tak gorąco oklaskiwali. Za waszym przykładem umieściliśmy koronę królewską na skroniach Matki Bożej; Królowa Polski jest przecież także Królową Francji; a Kogut Gallicki symbol naszego kraju, wdziedzinie plac będzie w stronę swego krewniaka, szlachetnego Orła Białego.

Napis są wyryty w metalu w obu naszych językach; brzmi tak: „Pod kierownictwem Wiel. O. J. Dassonville i prezesurą p. I. Zamańskiego, „Przyjacieleka Wycieczka” 80 Katolików Francuskich, oprowadzana przez panią Wandę Ładzi-

W sobotę, dnia 3 lutego r. b. jako w drugą rocznicę śmierci naszej najukochańszej córki i siostry

MARJI KOZŁOWSKIEJ
URZĘDNICZEJ P. P. P.

zmarłej w Zakopanem odprawione zostało nabożeństwo żałobne w kościele św. Jakóba o g. 8.15 rano, na które zapraszała krewnych, przyjaciół i znajomych. Rodzice i rodzeństwo.

ne, odbyła pierwszą pielgrzymkę francuską na Jasną Górę 15 sierpnia 1933”.

Na tle biało-czerwono-niebieskiem uwytkła się tem wydatniej srebrna plakietka. Tak będzie żyć pamięć naszego pierwszego spoikania.

Ileokroć z poza srebrnej zastony ołtarza ukaże się Wizerunek Częstochowskiej Madonny, dla której ślemy te pamiątki i prosimy by ją przyjaźń raczyła, zawsze Ona mieć będzie przed oczyma ten skromny nasz srebrny sztantar o barwach Francji. Ona wspomni ów dzień, w którym kłęczeliśmy zjednoczeni u Jej stóp, śląc ku niej wspólne nasze modły. I pomna tych modłów, błogostawić będzie Polskę i błogostawić będzie Francję.

J. Dassonville T. J.

Kierownik I-szej Pielgrzymki Francuskiej do Częstochowy.

trżności za wyzwolenie...” — stwierdzając, że takie pominięcie jest nie tylko zerwaniem z tradycją i przeszłością Polski, ale „zarazem nadaje późniejszym artykułom znaczenie, na które katolicy nie mogliby się zgodzić”.

Wstępnie tym bowiem chodziło nie o jakąś tradycyjną formułkę, ale podkreślenie wszechmocy Boga, a pominięcie Boga na wstępie Konstytucji według orzeczenia Episkopatu „nastęrcza sposobność głoszenia błędnych zupełnie zapartywań na etykę państwową, co musiałaby doprowadzić do walk o podstawę etyki i prawa w Państwie”.

Co do art. 114 Konstytucji z 1921 r., który mówi o stanowisku Kościoła katolickiego, Episkopat proponował następujące brzmienie:

„Religia rzymsko-katolicka wszystkich obywateli, będąca religią przeważnej większości narodu, zajmuje w państwie

naczelne stanowisko. Urzędowe nabożeństwa odbywają się w kościele katolickim.

Kościół rzymsko-katolicki wszystkich obywateli państwa w swoim zakresie, Stosunek państwa do Kościoła określa układ ze Stolicą Apostolską, ratyfikowany przez Sejm.

Państwo przyznaje skutki cywilne małżeństwu, zawartemu według przepisów katolickiego prawa kanonicznego i uznaje, że właściwym sądem do orzekania w sprawach takiego węzła małżeńskiego jest sąd duchowny”.

Wreszcie do art. 120 Episkopat uważał za konieczne dodać, że nauczyciele w szkole powszechnej winni być tego samego, co dzieci wyznania i skreślić wyrazy „utrzymywany (zakładzie naukowym) w całości lub części przez państwo lub ciała samorządowe” — a to z tej przyczyny, że szkolnictwo całe, a zatem i prywatne powinno być jednolite, stąd także prywatne szkoły powinny mieć naukę religii.

Takie były postulaty katolickie w przedmiocie zmian Konstytucji, ogłoszone przez Episkopat jeszcze w 1931 r.

Projekty BB. ulegały różnym zmianom, były wycyfrowane, zamieniony się w „tezy” — a „tezy” przekształcono w ustawę. I cóż się stało z postulatami zgłoszo-

Religia a Konstytucja.

Pod tym tytułem na łamach „Kurjera Warszawskiego” znakomity publicysta ks. Zygmunt Choromański zamieszcza artykuł, który poniżej w całości przytaczamy.

Miał wielką słuszność Bolesław Koskowski, kiedy pisząc na tem miejscu o „tezach konstytucyjnych” przekształconych przez BB. w „ustawę”, podkreślił, że w umysłach i sercach autorów tej ustawy konstytucyjnej, względy historyczne, czy też wymyślenie się w istotę tradycji politycznych polskich nie grały widać żadnej roli.

Istotnie zerwano zupełnie z tradycją. Nam tu chodzi o to, jak się przedstawiają postulaty katolickie, postulaty życia religijnego, które jest podstawą pomyslnego rozwoju Rzeczypospolitej, w uchwalonej przez Sejm „ustawie konstytucyjnej”.

Zdawałoby się pozornie, że skoro artykuły od 109 do 118 i 120 Konstytucji z 1921 r., dotyczące wolności sumienia

i wyznania, stanowiska Kościoła katolickiego i wreszcie nauki religii w nowym projekcie zachowują swoją moc — to opinia katolicka powinna być spokojna i zadowolona.

Tak by się zdawało. A jednak...

BB. dobrze wiedziało, jakie są postulaty katolickie w przedmiocie zmian Konstytucji, bo jeszcze 21 kwietnia 1931 r. obaj kardynałowie w imieniu Episkopatu Polski nadesłali pp. premierowi Sławkowi, marszałkom Sejmu i Senatowi i prezesom klubów parlamentarnych „Uwagi Episkopatu Polski w przedmiocie zmiany Konstytucji”.

Episkopat Polski poruszył w tych uwagach najważniejsze postulaty. Wicę zaraz na wstępie Episkopat zwrócił uwagę na pominięcie w projekcie BB. wstępnej deklaracji Konstytucji z 1921 r.: „W Imię Boga Wszechmogącego, My, Naród Polski, dziękując Opa-

Tekst zmienionej Konstytucji Rzpltej Polskiej

IX. Sądy.

49. Sądy wymierzają sprawiedliwość w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Przez wymiar sprawiedliwości sądy strzegą ładu życia zbiorowego i kształtują moralność społeczeństwa. Sędziowie są w sprawowaniu swego urzędu sędziowskiego niezawisli. Orzeczenia sądowe nie mogą być zmienione ani uchylane przez inne organa władzy. Sądy nie mają prawa badać ważności aktów ustawodawczych, należących ogłoszonych.

50. Sędziów mianuje Prezydent Rzeczypospolitej, jeżeli ustawy inaczej nie stanowią. Sędzia może być złożony z urzędu; zawieszony w urzędowaniu, przeniesiony na inne miejsce lub w stan spoczynku, wbrew swojej woli, jedynie mocą orzeczenia sądowego i tylko w przypadkach ustawą przewidzianych.

Zasada ta nie dotyczy przypadku, gdy przeniesienie sędziego na inne miejsce urzędowania lub w stan spoczynku jest wywołane zmianą w ordynacji sądów, postanowioną przez akt ustawodawczy. Prezesi sądów mogą być nawet poza reorganizacją przeniesieni do sądu wyższego na stanowiska sędziowskie.

51. Nikt nie może być pozbawiony sądu, któremu z prawa podlega, ani karany za czyn, przez prawo niezabroniony ani też zatrzymany bez nakazu sądu dłużej, niż 48 godzin. Sądy wyjątkowe są dopuszczalne tylko w przypadkach przewidzianych w ustawie. Ustawy przeprowadzają zasadę, iż od karnych orzeczeń władz administracyjnych zapadłych w pierwszej instancji, służyć będzie prawo odwołania się do sądu.

52. Powołuje się: a) Sąd Najwyższy do spraw sądowych: cywilnych i karnych, b) Najwyższy Trybunał Administracyjny do orzekania o legalności aktów administracyjnych, oraz c) Trybunał Kompetencyjny do rozstrzygnięcia sporów o właściwość

wolności między sądami a innymi organami władzy.

Odrębną organizację sądów wojskowych ich właściwości, tok postępowania oraz prawa i obowiązki członków tych sądów określa Ustawa.

53. Do orzekania w sprawach ministrów senatorów i posłów pociągniętych do odpowiedzialności konstytucyjnej — powołuje się Trybunał Stanu, złożony z Pierwszego, Prezesa Sądu Najwyższego, jako przewodniczącego, oraz 6-ciu sędziów, Sędziów Trybunału Stanu i ich zastępców powołuje na okres trzyletni Prezydent Rzeczypospolitej zśród sędziów sądów powszechnych, przedstawionych w liczbie podwójnej w połowie przez Sejm, w połowie przez Senat, z równomiernym uwzględnieniem kandydatów każdej z Izb Ustawodawczych.

X.

Administracja państwowa.

54. Administracja państwowa jest służbą publiczną. Jej organami są: a) administracja rządowa, b) samorząd terytorjalny, c) samorząd gospodarczy.

55. Dla celów administracji ogólnej, Państwo będzie podzielone pod względem terytorjalnym na obszary administracyjne, a mianowicie: województwa, powiaty oraz gminy miejskie i wiejskie.

Podział na województwa określi ustawa; podział na powiaty, a powiaty na gminy określi rozporządzenie Rady Ministrów. Gminy miejskie mogą, w warunkach oznaczonych ustawą, otrzymać w zakresie administracji ogólnej uprawnienia powiatu lub województwa grodzkiego.

56. Organizację administracji rządowej określa dekret Prezydenta Rzeczypospolitej.

57. Stosownie do podziału państwa na obszary administracyjne powołuje się do urzeczywistnienia zadań administracji

państwowej w zakresie potrzeb miejscowych samorząd wojewódzki, powiatowy i gminny.

Nadzór nad działalnością samorządu sprawuje rząd przez swoje organa lub przez organa samorządu wyższego stopnia.

58. Dla poszczególnych dziedzin życia gospodarczego powołuje się samorząd gospodarczy, obejmujący Izby rolnicze, przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze, pracy, wolnych zawodów oraz inne zrzeszenia publiczno-prawne.

Do rozważań zagadnień, dotyczących całokształtu życia gospodarczego, opinio- wania o projektach ustaw gospodarczych, tudzież harmonizowania poczynań w poszczególnych gałęziach gospodarstwa narodowego — może być ustawa powołana Naczelna Izba Gospodarcza.

Nadzór nad działalnością samorządu gospodarczego sprawuje rząd przez nowo- jana do tego organa.

XI.

Kontrola państwowa.

59. Do kontroli pod względem finansowym gospodarki państwa oraz związków publiczno-prawnych, badania zamknięt rachunków państwa, przedstawiania Sejmowi corocznie wniosków o absolutoryjum dla rządu — powołuje się Najwyższa Izba Kontroli, oparta na zasadzie kolegialności i niezawisłości członków jej kolegium.

Najwyższa Izba Kontroli jest niezależna od Rządu. Prezydent Rzeczypospolitej mianuje i odwołuje Prezesa Najwyższej Izby Kontroli a na jego wniosek i z jego kontrasygnatą mianuje i odwołuje członków jej kolegium.

Prezesa Najwyższej Izby Kontroli jest za sprawowanie swego urzędu odpowiedzialny według zasad ustalonych dla odpowiedzialności ministrów.

XII.

Stan zagrożenia państwa.

60. W razie zagrożenia państwa z zewnątrz, jak również w razie rozrachunków wewnętrznych lub rozległych knowań a)

charakterze zdrady stanu, zagrażających ustrojowi lub bezpieczeństwu Państwa albo bezpieczeństwu obywateli — Rada Ministrów za zezwoleniem Prezydenta Rzeczypospolitej zarządza stan wyjątkowy na obszarze całego Państwa lub części zagrożonej.

Zarządzenie takie będzie przesłane do Sejmu w ciągu siedmiu dni od ogłoszenia. Jeżeli Sejm jest rozwiązany, zarządzenie o ogłoszeniu stanu wyjątkowego będzie złożone nowoobranemu Sejmowi na pierwszym posiedzeniu. Sejm może zażądać, uchylecia zarządzenia. Wniosek taki nie może być głosowany na posiedzeniu pod czas którego którego został ogłoszony. Jeżeli Senat wypowie się za uchwalenie Sejmu — rząd niezwłocznie uchyli zarządzenie.

Ogłoszenie stanu wyjątkowego daje Rządowi prawo zawieszania na czas trwania tego stanu zwobódt obywatelskich oraz możność korzystania z uprawnień szczególnych przewidzianych ustawą o stanie wyjątkowym.

61. W razie konieczności użycia sił zbrojnych do obrony Państwa, Prezydent Rzeczypospolitej zarządza stan wojenny na obszarze całego Państwa lub jego części.

Podczas trwania stanu wojennego Prezydent Rzeczypospolitej ma prawo, bez upoważnienia Izby Ustawodawczej, wydać dekrety w zakresie ustawodawstwa państwowego, z wyjątkiem zmiany Konstytucji przedłużonej kadencji Sejmu do czasu zawarcia pokoju oraz otwierać, odnaczać i zamykać sesje Sejmu i Senatu w terminach dostosowanych do potrzeb obrony Państwa, jak również powoływać do rozstrzygania spraw wchodzących w zakres działania Izby Ustawodawczej. Sejm i Senat w zmniejszonym składzie, wyłonionym przez te Izby w głosowaniu stosunkowym.

W czasie trwania stanu wojennego Rząd korzysta z uprawnień przewidzianych ustawą o stanie wyjątkowym a nadto z uprawnień szczególnych, określonych d.o.a.

CHOROBY PŁUCNE SĄ ULECZALNE

Gruźlica płuc, suchoty kaszel suchy, płucie, poty nocne, katar bronchityczny, załegnięcie, krwotoki, płucie krwiał, astma, rozema płuc, kłucie w boku i t. p. cierpienia są uleczone. Po użyciu

Tysiące wyleczonych
Zadałcie natychmiast mojej broszurki o

„NOWEJ SZTUCE ODŻYWIANIA”
która już wielu uratowała.

Zupełnie darmo

otrzymał moją broszurkę, z której dowiedzieli się wiele rzeczy naukowych. Kto zatem chce się oswobodzić od cierpienia, kto chce wyleczyć się gruntownie i zupełnie bezpiecznie, niech napisze jeszcze dziś

Jeżeli raz zaznaczą, otrzymają zupełnie darmo i bez kosztów, bez wszelkiego zobowiązania, moją radę, a lekarz wasz napewno przyzna rację tym uwagom o

UREGULOWANIU WASZEGO ODŻYWIANIA

ustanowionym przez pierwszorzędnego lekarza i profesorów. Licy zatem w Waszym interesie, abyście natychmiast do mnie napisali, ponieważ moje specjalne zastępstwo, będzie mogło obstarżać Was — każde kładenie — w celu nie tylko i wam, ale i Waszym bliskim i znajomym. Daje ono podjęcie i polecień żywienia i dotrzyż wszystkich tych, którzy się interesują nauką o leczeniu chorób płucnych.

PANNONIA APOTHEKE, BUDAPEST 72. POSTFACH 83. ABT. 532.

